

www.hesperia.cat

Hespèria

relats curts de terror

Terres de l'Ebre, 2009

Edita: Hespèria
www.hesperia.cat

La imatge de la coberta és obra de Kurai Sawada
(<http://kurai-sawada.deviantart.com/>).

Els relats que s'inclouen al llibre són els participants
al Concurs de relats curts de terror
(<https://twitter.com/Twitthesperia>).

Taula de continguts

Hespèria | 7

Justificació | 9

Relats curts | 11

Bases del concurs i resolució | 73

Índex d'autors | 79

Hespèria

La posta de sol d'hivern, que s'encén rere les agulles
i fumerals mig enrunats d'esta pàl·lida esfera,
obre grans portes a algun any oblidat
d'antigues esplendors i desigs divins.
Meravelles venidores prenen en aquells focs vius
carregats d'aventura i sense ombra de por;
una filera d'esfinxs assenyala el camí,
entre parets i torres que tremolen, a lires llunyanes.

És la terra on floreix el significat de la bellesa,
on tot record inexplicat té font,
on el gran riu del Temps comença el seu curs
pel vast buit, en somnis d'hores il·luminades per les estrelles.
Els somnis ens apropen —però un antic saber repeteix
que la petja humana mai ha embrutat aquests carrers.

Poema XIII del llibre *Fongs de Yuggoth*, de H.P. Lovecraft.

Justificació

El present volum recull els textos que es van presentar al Concurs de relats curts de terror organitzat pel bloc Hespèria entre febrer i maig de 2009. Aquest llibre vol ser un reconeixement a l'esforç i l'empenta de tots aquells que per correu, twitter o facebook van voler sumar-se a la iniciativa.

Relats curts de terror

Joan Pinyol

Mirades

La pilota arribà al pou i ella mirà avall.

—Hi ha ulls que em miren!

—És clar! Són els teus reflectits!

No la convencé. N'hi havia tres.

<http://www.joanpinyol.net>

Guanyador del Calze Sagnant de l'Infern

Mary Lovecraft

Buh!

Després de devorar el nen i llepar la sang que havia espargida sobre el llit, el monstre va tornar al conte de què havia sortit.

<http://www.cuentosdesdeelaverno.blogspot.com/>

Accèssit

de Visceres Supurants per la Qualitat Literària

Txescu

Ho va saber només despertar: l'havien enterrat viu. Com no hi podia fer res va resignar-se a seguir dormint... per sempre.

Va ser incapaç de reprimir un xisclé al constatar que allò que havia sortit del gra que s'acabava de rebentar no era pus.

Restarà lligada de per vida al monstre paràsit que creix dins seu. Però li resulta impossible desfer-se'n, és el seu fill...

No, el líquid carmesí que xopava el seu cos nu, i la blanca ceràmica als seus peus, no estava brollant de la dutxa.

L'autèntic terror és saber el que m'espera quan el meu home, la persona que més estimo al món, arriba tard i borratxo a casa...

En inhalar el fum de cremar, aquell terrorífic llibre que matava a qui el llegia van descobrir que no ho feia pas amb la por.

<http://www.fotolog.com/txescu>

Jeroni Maleuff

— Atxim! Ell pensava que era un simple refredat.

Hauria pensat que estava totalment sola al casalot si no hagués trobat el cap del seu marit rodolant per terra fins arribar als seus peus.

Aquella criatura va eixir del cos de la Raquel, va reptar fins a ell i, abans de matar-lo a mossegades, va dir amb veueta d'àngel: "Pare".

Curiosament, el fet que l'haguera assassinat, esquarterat i devorat li semblava cada vegada més i més irreal.

Enmig de la foscor, quan estava a punt d'adormir-se, va notar com alguna cosa llefiscosa li tocava els peus.

Abans de dividir-se en dos, l'Airald Nicolau haguera jurat que era humà.

Va trencar el taüt i va eixir de la tomba: viva o morta, l'Anna Rausell estava decidida a venjar-se.

De sobte, alguna cosa va arrossegar-lo al fons del llac i, enmig de crits i espasmes, va menjar-li el cos i l'ànima.

“Toc, toc!”. Però l'Edgar no esperava ningú.

Un espant anguniós va sacsejar-li la consciència perquè, després de tres dies tancat a aquella habitació, encara seguia viu....

Quan va veure que uns tentacles li eixien per la boca, ja era massa tard.

Després de la mutació, no tindria cap problema per a viure entre humans i, a poc a poc, alimentar-se'n.

L'Adalberg fruïa amb el microones i detestava els nadons. El 3 de març de 2009, inesperadament, l'Adalberg va ser pare.

Va parar-se enmig del jardí i va engolir saliva: sabia que el resultat de l'experiment el guaitava des dels arbustos.

Alguns pètals blancs
esquitxats de roig de sobte.
Sang de primavera.

<http://quenosabiariure.blogspot.com/>

Txell Sales

**Anava a clavar-li el coltell i no li veia la cara.
En descobrir que aquell rostre era el seu, va
entendre que ell era el seu pitjor enemic.**

<http://www.encarakminen.blogspot.com>

Sergi M. Rovira

La Forense obre la carn, el mort se la mira.
Ella s'esgarrifa, treu l'estri i s'aparta. Ell diu:
Tens por? Ella li clava l'eina: Ets mortal!

<http://elmeumonpetit.blogspot.com/>

McAbeu

Destí fatal

Catalèptic, veia i escoltava als metges que certificaven la seva defunció. Desesperat, va fer un crit inaudible per tothom menys per la Mort.

Destí macabre

Enterrat viu, intentava sortir de la tomba excavant amb ungles i dents. No sabia que l'havien posat dins del taüt, cara cap avall.

Aracnofòbia

Una aranya!

On?

...

On és?

...

ON ÉS?

Damunt teu...

El segrest

La noia, escapant de l'habitació, fugia cap a la llibertat. No sabia que si no la perseguia ningú era perquè la sortida també era tancada.

Esperitisme

Va contestar el telèfon que sonava insistentment, però no sentí res ni ningú. Aquella casa abandonada no havia tingut mai línia telefònica.

Destí final

No entenia què feia aquella tomba al mig del seu camí, fins que va veure el seu nom escrit a la làpida.

Destí feliç

L'home s'havia quedat sol, sense família, sense amics, sense ningú. Esperava una última visita i, feliç, obrí la porta a la Mort.

<http://xerraires.net/macabeu>

Eqhes

Mama, vaig a treure'm l'ogre de l'estomac.

— D'acord fill, no prenguis mal!

— (nyam, nyam, nyam) Sents com me'l menjo? (nyam, nyam...)

— Però si encara és viu!

— Ho sé... (nyam, nyam, nyam)

<http://www.eqhes.info/>

Jordi Pinyol Mercadé

Un crit esfereïdor se li clavà al cervell. La foscor del carrer solitari li glaçava la sang. De sobte se li atansà una ombra amenaçant.

Aida Fuste

Què fas amb aquest minipimer? No te m'acostis!

Mans lligades. Ulls tapats. El ganivet és al meu mugró. Un tall. La sang vessa. El ganivet busca un nou lloc. T'estimo, para. Ell somriu...

De nit la foscor m'abraça i sento ben a prop la bèstia d'ullals sangonosos i ulls desorbitats, alerta per saltar-me al damunt...

<http://encauats.blogspot.com/>

Deroquetesvinc

Plovia. Es va aixoplugar en un nínxol. El clapoteig de la pluja el va fer caure en un somni dolç. En despertar l'havien tapiat.

Es va despertar del malson, on el marit l'havia devorada, per comprovar horroritzada que no ho havia somiat.

La nit es va omplir de crits esgarrifosos i esclafits d'ossos. Els vilatans, un a un, eren desbudellats per les gàrgoles de l'ermita.

<http://deroquetesvinc.blogspot.com/>

Trini

Obro els ulls i tot és fosc, vull moure'm però no puc. De sobte l'ambient s'escalfa, tot esclata en una flama, em cremen viu, aagh...!

Quelcom li molestava al nas, va tibar per treure's un llarguíssim insecte, en un instant es va avivar de cucs que se'l van cruspí viú.

Esgotat, es va estírar envoltat per la més negra obscuritat. Sol en un univers fosc i infinit. Amb els ulls closos el silenci l'eixordia.

Un terratremol sobtat va cloure amb roques la única entrada a la gruta submarina. Aquell va ser el seu sepulcre quan l'aire es va esgotar.

<http://sempreensurada.blogspot.com/>

Fonamental

Paraules antigues apareixen a la pantalla...
C'thulhu fhtagn, i m'arrosseguen impassibles
cap a les profunditats de R'lyeh.

<http://fonamental.blogspot.com/>

David Tudela

L'udol el desperta del malson. Una mà llefiscosa li ofega el crit. Com més intenta fugir, més l'engoleix el llit cap a l'abisme obscur.

Volent fugir del monstre de l'armari s'ocultà sota el llit, ignorant que el monstre que s'hi amaga és més cruel encara.

Ja he triat la meva propera víctima. La vigilo buscant el moment precís. Esperaré pacient que acabi de llegir. Sóc aquí. Darrera teu.

<http://cocaderecapte.blogspot.com>

Nightwing80

Teclejà un mot, sentí la veu i notà el seu alè:
la pantalla es tornà blava de cop i tot va
desaparèixer, per sempre més...

<http://meoquidemanimoblogspot.com/>

Emili Nieto

Sense alè. L'esguard quiet. Un raig de suc
em cau del coll. El cap dins d'un poal ple de
freixures. Perquè vaig pujar l'autoestopista?

<http://ventetdelsud.blogspot.com>

Josep M. Sansalvador

—Que passi el primer plat —diu a la recepcionista.

Fa entrar la noia i segueix brunyint la placa de la porta: Dr. Lecter- Medicina general.

<http://blocs.mesvilaweb.cat/jmsansalvador>

Aina

Acabava de descobrir que no tenia els braços prou llargs. De genolls i amb l'esquena humida, es notava el ganivet clavat a l'esquena. Touché.

El barranc era alt i la branca massa prima. Les sabates li queien dels peus mentre a baix les piranyes el saludaven amb les dents.

S'adonaren que era viu quan li tiraren la primera palada: esternudà sota el plàstic ple de sang fent parar la feina. "Salut", i seguiren.

El gos li ensumà la por des de la porta. Fent un pas li ensenyà els ullals i començà a córrer cap a ell. S'engrapà els ous.

Es despertà enmig de la nit sense entendre res: acabava de morir i no sabia on havia d'anar. Sense llum no trobava cap túnel.

S'hi enfurismava, li clavava uns crits que li perforaven les orelles, literalment. Fa tres dies que no hi sent. Ni es mou.

<http://mitjanit.bloc.cat>

Zel

De jove menjava cossos sencers. Ara, eternament vell, paladeja amb delit galtes, mugrons i carns properes a l'engonal dels segrestats.

<http://zel-aramateix.blogspot.com/>

Montserrat Sanjuan

Amb un café insípid, llegeixo el diari. Amb estupor, la veig. Exagerada. És divertit. La dona de l'esquela es diu igual que jo. Tinc fred.

<http://kweilan.blogspot.com>

Bajoqueta

Una aposta: anar al cementiri de nit i deixar un cordell lligat a la porta. Un noi valent s'ofereix a fer-ho, mai més torna.

<http://terradelibres.blogspot.com/>

Carme Rosanas

Esperaven el rescat. En arribar, un cuc de mig metre d'ample i deu de llarg va desfer la planxa de la nau amb la seva abraçada corrosiva.

<http://carmerosanas.blogspot.com>

p_cfacsbc2v

El xiscl agut d'una porta agonitzant feia pressentir l'evidència: un tic-tac persistent rere seu i el gust de la sang.

<http://friccions.blogspot.com/>

JM Tibau

La mossegada el dessagna lentament i,
mentre la vida se'n va, el sorprèn la manca
de resistència que oposa i, sobretot, el plaer.

<http://jmtibau.blogspot.com>

Roger Ma-Poc

Un crit esquinça la penombra del cementiri.
És el vampir que gemega perquè ha xuclat
la sang d'una víctima de grup sanguini
incompatible.

A la sòrdida masmorra els seus amics foren
aparedats o esquarterats. A ell li reservaren
una tortura més cruel: l'angoixa de la
incertesa.

<http://motsemblocats.blogspot.com/>

Jordi Casanovas

Com cada nit, del llit estant, sento com esgarrapes la porta provant d'entrar mentre jo, sota del llençol, m'aferro al meu crucifix i ploro.

Un udol trenca l'aire planyívol,
se n'ha adonat massa tard,
la bala que ja no pot esquivar
és de plata.

Vols cridar? Fes-ho tant com vulguis, no et sentirà ningú.

Quan la mare va tancar el llum de l'habitació el pallasso de drap va esbossar un somriure maliciós.

Com cada nit fa sopar per dos però quan
sent el pany de la porta comença a tremolar.

<http://jordicasanovas.blogspot.com/>

Montse

Tempesta

Mirà la sang que vessava el seu cos i només hi trobà boira. Enllà, les onades s'enduien la vela i els seus braços, al compàs del vent.

<http://elmeumar.blogspot.com/>

Estrip

Un tro fa caure la tensió, en la foscor absoluta només el pc en funcionament, remor de fons, un pip eixordador, les tecles enfonsant-se soles.

<http://descric.blogspot.com>

Assumpta

Ella va fugir corrent i va arribar quasi sense alè, desesperada, als seus braços. Ell la va mirar als ulls i va dir:

—Tens por? I vens a mi?

<http://blogdeassumpta.blogspot.com/>

Bauen

Estic al llit, a fosques. La buidor de l'exterior és insuportable... M'enterro en vida.

L'espero a la cuina, amb l'escopeta carregada; ell vindrà borratxo, disposat a matar-me, però avui JO li volaré el cap.

Vaig sentir un plaer immens quan el seu cap es va partir en dos, i s'estimbà contra el terra emmig d'un enorme toll de sang.

<http://www.bauenblog.info/>

Joan Pinyol

De funció

El ventríloc clogué l'actuació quan el ninot li perforà l'organisme amb la mà. No parà d'obrir i tancar la boca fins que morí.

Vine!

Davant la làpida sentí la pressió d'unes mans fredes sobre el coll. Del món exterior, no en sabé mai més res.

Admiracions

Sense cap i sobre un toll de sang, l'estruç enveja la solidesa dels penjats que torcen el seu quan els passa per davant.

Por de porta

Enmig de la nit i sense peus, el llençol ens vingué a trobar. Però s'enganxà al pany de la porta i només ens va quedar la por.

<http://www.joanpinyol.net>

David Gálvez Casellas

La ferum es feu més punyent i els nens es desmaiaren. S'assegué a les escales esperant l'alba. La llum del dia avançà sense arribar mai.

<http://galvezcasellas.blogspot.com/>

Jordi Andreu Corbaton

La nena obrí els ulls en la fosca per descobrir que no dormia sola. La mare flotava a sobre d'ella, pàl·lida i morta.

<http://jordiandreucorbaton.wordpress.com>

Xavier

Reivax, ràpid, la Sala Terra 1 és plena i no hi serem a temps. Han fet una denúncia i avui és l'últim dia per veure "L'Home de Barcelona".

<http://xavierqs.nireblog.com>

Deric - Frederic Mayol

Corria espantat notant la presència amenaçadora però quan va sentir la sang lliscant-li coll avall es va adonar que estava perdut.

Ja està aquí! No cal que fugim. Encara que ens amaguem ens trobarà, sempre ens trobarà. Siguem on siguem. No podem fer res, estem perduts...

L'ànec obrí la boca espantat. Quina altre cosa podia fer? De sobte li entrà una gran quantitat de menjar que li va reventar el fetge.

El dolor era tan intens que ja no el podia suportar més i va desitjar sentir, per fi, el fred de l'acer del ganivet clavant-se-li a la carn.

Li parlà com una vella amiga i el seu cor s'aquietà. Mirà darrere i veié el propi cos inert estirat a la catifa.

<http://unsalt.blogspot.com>

Xurrito

La fressa li produí un intens calfred i el seu esguard cercà instintivament la dissecció, els cucs eixien frenèticament.

Mirant el mirall, amb els ulls opalescents, veu a qui mai haguera volgut vore. Els seus trets atàvics havien reaparegut.

Mary Lovecraft

Pànic

Mai es va sentir tan horroritzat com el dia que va descobrir que per a entrar i sortir, ja no necessitava obrir portes.

Ulls

Ja no em castigaràs més amb les teves despectives mirades: ara els teus ulls descansen submisos sobre el meu plat d'aperitiu.

Son

Quan va despertar va creure estar encara dintre del malson, així que tornant a tancar els ulls va canviar de postura dintre del taüt.

Oh, la, là!

'Impossible reconèixer el meu', va dir la
Maria Antonietta apuntant amb el seu coll al
cistell dels caps.

<http://www.cuentosdesdeelaverno.blogspot.com/>

Josep Benet Borrajo Fernàndez

El més difícil va ser evitar que la mort li sobrevingués en separar-li el cap del cos, a la fi era un humà i volíem veure la seva reacció.

<http://raco-skorbutu.blogspot.com>

Gulgu

Té 6 anys i torna sola. De camí pensa per què no hi era la mare. La porta oberta la fa plorar. La sang a terra l'esgarrifa.

<http://uncamidelletres.blogspot.com/>

Gamoia

No, no obriré els ulls, no vull veure les ganyotes de qui m'obliga a viure malgrat aquesta dependència absoluta, mai més.

<http://gamoia.wordpress.com/>

Miguel Ángel Avalos Barrios

Veíé una ombra sinistra i presa del pànic arrencà a córrer riu avall. Caigué a terra. Aviat acabà tot. La neu, novament, es tornà vermella...

Fra Miquel

Sent passos, el pom gira, la porta grinyola...
La respiració se li atura, el cor s'accelera.
Empal·lideix. El que ha escrit està succeint.

<http://llibreprimer.blogspot.com>

El veí de dalt

Sento caure la primera palada. Obro el ulls. Fosc. No em surt la veu. No em puc moure. Ningú durà flors al meu taüt. Sóc mort en vida.

<http://malerudeveuret.blogspot.com/>

Pepe Ruiz

Un cop mort, la veritat. Sols perceps.
Angoixa, el cervell es descompon, la raó es
perd i la fortor dels cucs sortint de les teves
vísceres.

Helena Viñals Lozano

El cop l'ha deixat paralizada però no inconscient. Fins l'últim moment els seus ulls veuran com el raig làser va seccionant tot el seu cos.

S'acosten, ja els olora. Sap que només una de les claus obrirà la porta. S'acaba la pila, no té llum... i un llarg dit arriba al seu turmell.

Sadurní Vergés

“Tinguin fe en nosaltres, trobarem el seu nadó”, sentencià el policia abans d’anar-se’n. La mare, nerviosa, va mirar de reüll el congelador

<http://distopies.blogspot.com>

Brian Silva

És dilluns, dia 12. Vindràs demà?
T'esperarem...

Hola. Hi ha algú? Ei, hi ha algú? Ei! Ja està bé — hi ha algú? Surt! Ja n'hi ha prou... hola?
...hola?

Marc de Palol

El calfred li va recòrrer el cos al veure la data de l'últim backup.

Àngels Castellà

Ara ha sentit una punxada a l'estómac. Tenia un gust estrany el sopar...

<http://bruixadesol.blogspot.com/>

Bases del concurs i resolució

Bases

El cementeri roman en silenci.

Un silenci aparent.

Els morts a les tombes xiuxieugen.

Xiuxieugen i piulen.

Ningú no els escolta, ningú no els escolta com piulen.

Només ells, els morts mateixos.

Només ells.

Els i els corbs, senten el seu lament.

Piuleu!

Piuleu al Twitter i conteu-nos terrorífiques històries, fosques, malèfiques, tristes i melangioses, de por, antigues llegendes, déus primigenis, engendres de l'infern, legions demoníiques... tot allò que vulgueu i més, això sí amb els 140 caràcters de rigor.

Després de l'èxit obtingut al primer concurs que vam organitzar, del que vam publicar un llibre, i com que som com som hem decidit fer-ne un altre. Aquesta vegada us demanem relats de terror amb format twitter; això és amb un màxim de 140 caràcters.

La idea del concurs és que la gent hi participe mitjançant el compte de twitter que hem obert expressament per al concurs, tot i que també ens podeu enviar les vostres aportacions per correu electrònic o mitjançant el mur de la pàgina que tenim activa a Facebook. I a més a més tenim preparat un lot de llibres i pel·lícules per al guanyador!

Bases del Concurs de relats curts de terror

1. Aquest és un concurs de relats breus escrits de terror en català o valencià, o balear... o qualsevol dels seus dialectes.
2. Per participar-hi cal que tingueu un compte de twitter i que envieu un missatge amb el relat encapçalat per @Twitthesperia.
3. Es poden enviar relats fins el dia 20 d'abril de 2009.
4. També es poden enviar els relats per correu electrònic a hesperia@hesperia.cat. No s'acceptaran relats de més de 140 caràcters.
5. I també es podran enviar a la plana de facebook d'Hespèria. No s'acceptaran relats de més de 140 caràcters.
6. El guanyador serà anunciat a la pàgina <http://www.hesperia.cat>.
7. El premi serà un lot de llibres i pel·lícules de ciència-ficció, fantasia i terror.
8. Els relats enviats es trobaran sota llicència CC 2.5.
9. Amb els relats participants s'editarà un llibre electrònic i un en paper, com en l'anterior concurs.
10. Es demana adequació normativa. No s'acceptaran relats amb abús d'abreviatures, llenguatge SMS o falta de cohesió gramatical.
12. La participació al concurs implica l'acceptació d'aquestes bases.

13 de febrer de 2009

Resolució

Avui 27 de maig, data clau per als fans del cinema de terror, ja que el 27 de maig de 1911 va néixer Vincent Price i el 27 de maig de 1922 va néixer Christopher Lee, anunciem la resolució del concurs de relats curts de terror.

Reunides les nostres ànimes turmentades i després dels sacrificis rituals i les ofrenes als foscos déus de l'Hades els oracles han parlat i el jurat del concurs de relats curts de terror decideix que el Guanyador del Calze Sagnant de l'Infern és el relat següent

Mirades

La pilota arribà al pou i ella mirà avall. —Hi ha ulls que em miren! —És clar! Són els teus reflectits! No la convencé. N'hi havia tres; de Joan Pinyol

I també, com en l'edició de relats de ciència ficció, ens hem vist obligats a atorgar un Accèssit de Víscres Supurants per la Qualitat Literària a l'obra

Buh!

Després de devorar al nen i llepar la sang que havia espargida sobre el llit, el monstre va tornar al conte del que havia sortit; de Mary Lovecraft

S'ha decidit pel primer perquè essencialment era el que cercàvem; senzillesa, suggeriment, capacitat de síntesi i sobretot sentiment d'intranquil·litat i por. Aquesta nena que capta quelcom estrany i no accepta l'argument de l'adult, aquesta innocència escapçada ens treu de la nostra illa d'ignorància; com deia el mestre H.P. Lovecraft: "La cosa més misericordiosa del món penso que és la incapacitat de ment humana per a relacionar tot allò que hi conté. Vivim en una illa de plàcida ignorància entre les boires dels obscurs mars de l'infinít, fet que

no implica que viatgem gaire lluny.” Bé; nosaltres, mitjançant la protagonista hem abandonat aquesta illa.

També hem pres la decisió d’atorgar un accèssit a la segona obra perquè teníem aquest relat per finalista segur tan bon punt el vam llegir i tot i ser més explícit que el guanyador les connotacions més visceral i sagnants, sense caure en la grolleria, ens encanten.

Tots dos guanyadors rebran un lot de llibres i pel·lícules.

Finalment volem agrair la gran quantitat d’obres presentades, més de cent, i la qualitat d’aquestes. Aquests fets ens ha fet tardar una mica en donar el nostre veredict; a més a més volíem aprofitar la doble efemèride d’avui.

Només resta dir-vos que com en la darrera ocasió volem mostrar el nostre agraïment amb un llibre que en aquest moment està a la fase final de l’edició i que properament apareixerà per aquesta pàgina.

Moltíssimes gràcies a tots,

La cúpula de més enllà de la Cúpula del Tro

Índex d'autors

Joan Pinyol, 13, 51
Mary Lovecraft, 14, 59
Txescu, 15
Jeroni Maleuff, 17
Txell Sales , 20
Sergi M. Rovira, 21
McAbeu, 22
Eqhes, 25
Jordi Pinyol Mercadé, 26
Aida Fuste, 27
Deroquetesvinc, 28
Trini, 29
Fonamental, 31
David Tudela, 32
Nightwing, 80
Emili Nieto, 34
Josep M. Sansalvador, 35
Aina, 36
Zel, 38
Montserrat Sanjuan, 39
Bajoqueta, 40
Carme Rosanas, 41
p_cfacsbc2v, 42
JM Tibau, 43
Roger Ma-Poc, 44
Jordi Casanovas, 45
Montse, 47
Estrip, 48
Assumpta, 49

Bauen, 50

David Gálvez Casellas, 53

Jordi Andreu Corbaton, 54

Xavier, 55

Deric - Frederic Mayol, 56

Xurrito, 58

Josep Benet Borrajo Fernàndez, 61

Gulgu, 62

Gamoia, 63

Miguel Ángel Avalos Barrios, 64

Fra Miquel, 65

El veí de dalt, 66

Pepe Ruiz, 67

Helena Viñals Lozano, 68

Sadurní Vergés, 69

Brian Silva, 70

Marc de Palol, 71

Àngels Castellà, 72